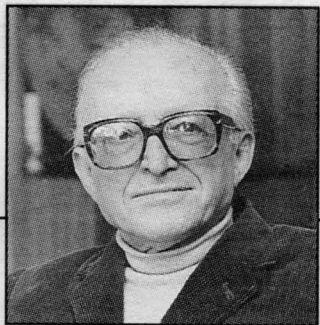

EL DAVANTAL DE PERE CALDERS

Portar-se bé a tot arreu

El conseller de Sanitat, senyor Xavier Trias, ha proposat un programa pilot per tal de fomentar les bones formes als centres sanitaris públics, amb el propòsit d'inculcar als usuaris, al personal i als visitants la necessitat de respectar les instal·lacions i combatre el tabaquisme, el soroll i la brutícia. La campanya es farà sota el lema *A l'hospital, porta't com cal*.

Trobo que és una lloable iniciativa que s'hauria d'ampliar a tots els nivells de convivència. Ja que l'ésser humà ha demostrat la seva inclinació pel gregarisme, cada vegada es fa més evident que no portar-se bé, haver de compartir espais a base d'atapeir-nos, imposa retornar a allò que abans se'n deia bona educació. M'adono perfectament que evoco una antigalla pròpia de caducitats senils —prego comprensió per la meva—, però la cortesia, la gentilesa, la galanteria, han passat a la història. Avui dia, donar les gràcies per alguna cosa queda arcaic. Quan s'acumula un grup, petit o gran davant d'una porta, la cosa actual, l'estil que priva, és veure qui passa primer, sense distinció de sexes ni d'edats. El tractament de *tu* com a pronom personal de segona persona ha guanyat la partida d'una manera espectacular. Potser es tracta d'una millora, però és una llàstima que, en el context social, coincideixi amb una falta de civisme manifestada per la deixadesa que omple el terra de papers i escombraries de tota mena, amb uns contenidors incapaçs de guardar a dins tota la brutícia que ens fa nosa. I amb les pintades a les parets, que hem arribat a considerar una manifestació cultural digna de respecte. Els *graffiti* són, avui, una mostra de l'art popular del nostre temps i han merescut una gran atenció,

estudis erudits, dotzenes d'articles i llibres carregats de saviesa.

A mi m'ocorre, amb una pena que no vull dissimular, que les pintades a les parets m'irriten. Deu vol dir que he perdut el tren de l'actualitat, i això sempre deixa un rosec, et fa sentir fora de joc.

Al barri on visc, han estat netejades les façanes de molts edificis. Els seus propietaris van obeir aquella consigna preolímpica on es convidava Barcelona a un horrible *posar-se guapa*, quan un *bonica* hauria estat igual-

ment entès sense traïr res ni ningú. Però tant se val: la intenció era bona i fou més seguida del que es podia esperar. Moltes cases es van rentar la cara i, entre altres guanys, reaparegueren esgrafiats de la part modesta del modernisme que són petites meravelles.

Però es veu que hi havia brigades senceres a l'aguait, armades amb esprais de gran poder embrutador. Es podria pensar que frisen d'impaciència, esperant que els restauradors acabessin la seva feina per començar la que s'havien atribuït ells. I ho van fer amb una puntualitat sensacional: la pintura de les façanes encara era fresca quan van sobreposar-hi les seves inscripcions, les quals, dit sigui de passada, solen ésser d'una pobresa d'enginy que esgarrifa. Ganes d'embrutar i prou? O potser alguna cosa més?

Hi ha una mena de jeroglífics, fets amb un traç segur, que es repeteixen amb una constància que intriga. Volen dir alguna cosa? Són consignes adreçades a iniciats? És un misteri i l'única cosa segura és que empastifen, que ja és prou.

No sé si hi ha algú que tingui interès a aclarir-ho. Però, d'entrada, estaria bé d'ampliar la consigna del conseller Trias i dir, per exemple: *Arreu de la ciutat, sigues ben educat*.

Pere Calders

